

3. Juhul kui kuumutatavalt tubakalt tasutav lisamaks ei ole direktiivi 2008/118 artikli 1 lõike 2 tähenduses täiendav kaudne maks, millega erieesmärkidel maksustatakse aktsiisikaupa: Kas nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi 2011/64/EL artikli 14 lõike 1 esimese lõigu punkti b ja lõike 2 esimese lõigu punkti c tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi riigisisised õigusnormid, mis käsitlevad kuumutatava tubaka maksustamist tubakaaktsiisiga ja mis näevad aktsiisi arvutamisel ette, et see arvutatakse väärtuselise aktsiisi määra ning tubakarullide kaalul ja arvul põhineva koguselise määra alusel?

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT 2009, L 9, lk 12).

(²) Nõukogu 18. veebruari 2019. aasta direktiiv, millega muudetakse direktiive 2006/112/EÜ ja 2008/118/EÜ seoses Itaalia Campione d'Italia haldusüksuse ja Itaaliale kuuluva Lugano järve osa lisamisega liidu tolliterritooriumi hulka ja direktiivi 2008/118/EÜ territoriaalsesse kohaldamisalasse (ELT 2019, L 83, lk 42).

(³) Nõukogu 21. juuni 2011. aasta direktiivi tubakatoodetele kohaldatava aktsiisi struktuuri ja määrade kohta (ELT 2011, L 176, lk 24).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itaalia) 30. mail 2022 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato versus Comune di Ginosa

(Kohtuasi C-348/22)

(2022/C 318/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vastustaja: Comune di Ginosa

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiiv 2006/123 (¹) kehtib ja on liikmesriikidele siduv või, kuna tegemist on ühtlustamist käsitleva direktiiviga, mis on vastu võetud ainult häälteenamusega, mitte ühehäälselt, on see vastuolus [Euroopa Liidu toimimise lepingu] artikliga 115?
2. Kas nn Bolkesteini direktiiv 2006/123 vastab objektiivselt ja abstraktselt piisavalt üksikasjaliku õigusakti miinimumnõuetele ega jäta seega liikmesriigi seadusandjale vähimatki kaalutusruumi, mistõttu võib asuda seisukohale, et see ei vaja rakendusmeetmeid ja on vahetult kohaldatav?
3. Juhul kui leitakse, et direktiiv 2006/123 vajab rakendusmeetmeid, kas siis on riigisiseste õigusaktide pelk välistamine või üksnes ennetav kohaldamata jätmine kooskõlas õiguskindluse põhimõttega ka sel juhul, kui liikmesriigi kohtul ei ole võimalik tõlgendada neid kooskõlas liidu õigusega, või vastupidi, ei tohi ega saa sellisel juhul kohaldada riigisisest õigust, ilma et see piiraks [Euroopa Liidu] õiguses sätestatud konkreetsete sanktsioonide kohaldamist selle eest, et riik ei täida oma ühinemislepingust (artikkel 49) tulenevaid kohustusi või direktiivi rakendamata jätmise eest (rikkumismenetlus)?
4. Kas direktiivi 2006/123 artikli 12 lõigete 1, 2 ja 3 vahetu õigusmõju tähendab seda, et direktiiv ei vaja rakendusmeetmeid või on vahetult kohaldatav või tuleb sellise ühtlustamise direktiivi raames, nagu kõnealune („kui tuleb lähtuda sellest, et direktiivi artiklid 9–13 näevad ette ammendava ühtlustamise vastavalt nn Promoimpresa kohtuotsusele“), pidada seda ettekirjutuseks riigile võtta vastu ühtlustamismeetmed, mis ei ole üldised, vaid on sisuliselt siduvad?

5. Kas direktiivi liigitamist aktiks, mis ei vaja rakendusmeetmeid, või aktiks, mis neid vajab, saab või tuleb esimesel juhul liikmesriigi seaduse üksnes ennetavat kohaldamata jätmist käsitada liikmesriigi kohtu ainupädevusse kuuluva valdkonnana (mille jaoks on määratud konkreetsed tõlgenduse abivahendid, nagu pöördumine eelotsusetaotlusega Euroopa Kohtusse või põhiseaduslikkuse järelevalve kohtusse) või kuulub see ka kohaliku omavalitsuse üksiku ametniku või juhi pädevusse?
6. Kui seevastu leitakse, et direktiiv 2006/123 ei vaja rakendusmeetmeid, arvestades, et [ELTL] artikkel 49 takistab mereäärsete turismi- ja puhkeotstarbeliste riigivaradega seotud kontsessioonide ja lubade automaatset pikendamist ainult „*niivõrd, kui võrd sellistel kontsessioonidel on teatav piiriülene huvi*“, kas siis on selle nõude täitmine vajalik eeltingimus ka Bolkesteini direktiivi artikli 12 lõigete 1 ja 2 kohaldamiseks?
7. Kas direktiivi 2006/123 ja [ELTL] artikli 49 eesmärkidega on kooskõlas, kui liikmesriigi kohus üldiselt ja abstraktselt leiab, et teatav piiriülene huvi esineb, arvestades kogu riigi territooriumi või vastupidi, võttes arvesse üksikute omavalitsuste pädevust Itaalias, ei tohi seda hinnangut mõista nii, nagu see viitaks iga omavalitsusüksuse rannikualale, mis kuulub seega omavalitsuse ainupädevusse?
8. Kas direktiivi 2006/123 ja [ELTL] artikli 49 eesmärkidega on kooskõlas, kui liikmesriigi kohus üldiselt ja abstraktselt leiab, et piiratud ressursside ja kontsessioonide tingimus on kogu riigi territooriumil täidetud, või vastupidi, võttes arvesse Itaalia üksikute omavalitsuste pädevust, ei tohi seda hinnangut mõista nagu see viitaks iga omavalitsusüksuse rannikualale, mis kuulub seega omavalitsuse ainupädevusse?
9. Kui abstraktselt leitakse, et direktiiv 2006/123 ei vaja rakendusmeetmeid, siis kas seda vahetut kohaldatavust võib pidada kehtivaks ka konkreetses regulatiivses kontekstis – näiteks Itaalias –, kus kohaldatakse laevandusseadustiku artiklit 49 (mis näeb ette, et „kontsessiooni kehtivustähtaja möödumisel jäävad“*kõik maaga püsivalt ühendatud rajatised riigi omandusse ilma igasuguse hüvitise või tagasimakseta*) ja kui see on kõnealuse direktiivi rakendusmeetmete puudumise või vahetu kohaldatavuse tagajärg (eelkõige viidates nõuetekohaselt loa saanud ehitistele või riigi omandis oleva mereäärse maa kontsessioonidele, mis on funktsionaalselt seotud turistide majutamisega, nagu hotellid või turismikülad), siis kas see on kooskõlas põhiõiguste kaitsega, nagu omandiõigusega, mis on Euroopa Liidu õiguskorras ja põhiõiguste hartas tunnustatud erilist kaitset väärivana?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT 2006, L 376, lk 36).

3. juunil 2022 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Madalmaade Kuningriik

(Kohtuasi C-360/22)

(2022/C 318/42)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindaja: W. Roels)

Kostja: Madalmaade Kuningriik

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul

- tuvastada, et kuna Madalmaade Kuningriik on kehtestanud ja kehtima jätnud Pensioenwet'i (pensioniseadus) artikli 85 lõike 1 punkti b ja artikli 87 lõike 2 punkti f koosmõjus Wet op de loonbelasting'i (töötasult kinnipeetava tulumaksu seadus) artikli 19b lõikega 2, siis on Madalmaade Kuningriik rikkunud talle ELTL artiklitest 45, 56 ja 63 ning EMP lepingu artiklitest 28, 36 ja 40 tulenevaid kohustusi;